

Књига пророка Данила - Број педесет и шест

Откривање тајне Откривења 17: Последње пророчанство о Великој блудници и Звери

Jeff Pippenger

2024-01-20

Последњи приказ царстава библијског пророчанства налази се у Откривењу, седамнаестој глави. У тој глави, у трећем стиху, Јован бива однесен у „пустош“, да би му анђео показао суд над пророчком „великом блудницом“, која седи на „многим водама“ и која је починила „блуд“ са „царевима земаљским“.

И дође један од седам анђела који су имали седам чаша, и проговори са мнош, говорећи ми: Ходи амо; показаћу ти суд над великом блудницом која седи на многим водама; с којом су цареви земаљски чинили блуд, и житељи земље опили се вином блуда њезина. И однесе ме у духу у пустињу; и видех жену где седи на звери скерлетне боје, пуној имена хулних, која имаше седам глава и десет рогова. Откривење 17:1–3.

Према Јовановим сопственим речима, „пустиња“ представља хиљаду двеста шездесет година папске владавине од 538. године до времена краја 1798. године.

И жена побеже у пустињу, где има место приправљено од Бога, да је онде хране хиљаду и двеста и шездесет дана. ... И жени бише дана два крила великога орла, да одлети у пустињу, на своје место, где се храни за време, и времена, и по времена, далеко од лица змијина. Откривење 12:6, 14.

У духу, Јован је био пренесен у хиљаду двеста шездесет година папске владавине. Те године биле су предочене трима и по годинама суше у време Језавеље, Ахава и Илије. Те године требало је да трају све док папство не прими своју смртоносну рану 1798. године, јер је било „одређено“ да се то догоди на крају првог негодовања, што је био крај рата наведеног на светињу и војску посредством двеју пустошних сила, паганизма и папизма. Све ове чињенице изложене су у недавним чланцима.

„Велика блудница“ јесте Исаијина тирска блудница, која је требало да буде заборављена седамдесет симболичних година, које су биле „дани једнога цара“. Историја Сједињених Држава јесте историја симболичних седамдесет година, које су биле предочене седамдесетогодишњим ропством за време владавине Вавилона, првога царства библијског пророчанства. Током те историје велика тирска блудница требало је да буде заборављена. На крају те историје она је требало да буде упамћена и поново да изађе и пева своје песме, те тако чини блуд са царевима земаљским. Јован је у духу био пренет у историју папске владавине да би видео суд над папском силом. Суд над кћери свештеника која је чинила блуд био је да буде спаљена огњем.

И кћи којега год свештеника, ако се оскврни чинећи блуд, оскврњује оца својега; огњем нека се спали. Левитска 21:9.

У виђењу суда над великом блудницом, које је Јовану дао један од анђела који излише једно од седам последњих зала, показано је да ће она бити спаљена огњем.

И десет рогова које виде на звери, они ће омрзнути блудницу, и опустошиће је и оголити, и појешће месо њезино, и спалиће је огњем. Откривење 17:16.

Воде на којима седи велика блудница јесу народи света, који ће бити доведени под њену власт када Сједињене Државе преваре сав свет да се поклони звери, која је такође велика блудница. Сједињене Државе тада постају први цар међу десет царева који су представљени у пророчанству Откривења седамнаесте главе, а у овој илустрацији Сједињене Државе представљају првог цара који је починио блуд с блудницом, иако ће она потом тај чин извршити са свим царевима.

Првог цара од многих царева представља Ахав, који је био ожењен великом блудницом, која је представљена као Језавелја у цркви у Тијатири. Суд над Језавелјом (великом блудницом) извршава се посредством десет царева, који ће бити приморани силом Сједињених Држава да ступе у савез цркве и државе. Ти цареви ће се сложити да допусте папству да влада светом (да седи на водама), упркос својој мржњи према блудници.

И десет рогова које си видео јесу десет царева, који још не примише царство; него примају власт као цареви за један час с зверју. Они имају једну мисао, и своју силу и власт даће звери. Они ће заратити с Јагњетом, и Јагње ће их победити; јер је Он Господар над господарима и Цар над царевима; а они који су с Њим јесу позвани, и изабрани, и верни. И рече ми: Воде које си видео, где седи блудница, јесу народи, и мноштва, и нације, и језици. И десет рогова које си видео на звери, они ће омрзнути блудницу, и опустошиће је и оголити, и јешће њено месо, и сажећи ће је огњем. Јер им је Бог ставио у срца да изврше Његову вољу, и да буду сложни, и да предају своје царство звери, док се не испуне речи Божије. И жена коју си видео јесте онај велики град, који царује над царевима земаљским. Откривење 17:12–18.

„Десет царева“ (Уједињене нације) заправо мрзе папство, али су околностима принуђени да своје краткотрајно царство предају папској власти, у узалудној нади да ће спасити свет од његових све већих несрећа. Када схвате њену обману, постају оруђе да је спале огњем, у испуњењу закона у Левитској књизи.

„Десет царева“ „заратиће с Јагњетом“ кроз прогонство које наносе Божјем народу последњих дана.

Зашто се буне незнабошци, и народи помишљају залудну ствар? Устају цареви земаљски, и кнезови се договарају заједно против Господа и против Помазаника Његовог, говорећи: Раскинемо окове њихове и збацимо са себе уже њихово. Онај који седи на небесима насмејаће се; Господ ће им се наругати. Тада ће им проговорити у гневу Своем, и смести ће их у јарости Својој. Псалми 2:1–5.

Прогонство које цареви земаљски извршавају за папство, било је такође учињено и против Христа на крсту.

Који си устима слуге својега Давида рекао: Зашто се незнабошци буне, и народи помишљају залудне ствари? Усташе цареви земаљски, и кнезови се сабраше заједно на Господа и на Христа његова. Јер се заиста сабраше на светог Сина твога Исуса, кога си помазао, и Ирод, и Понтије Пилат, с незнабошцима и с народом Израиљевим, Да учине све што рука твоја и савет твој унапред одредише да буде. Дела апостолска 4:25–28.

„Цареви земаљски“ који су устали против Христа при његовом распећу представљају „десет царева“ из Откривења седамнаесте главе, који поново војују с Јагњетом прогонећи његов народ. На крсту су ти цареви били „збор злих“ који је „опколио“ Христа, и који то поново чини с његовим народом последњих дана.

Јер су ме опколили пси; збор зликоваца обухватио ме је; прободоше руке моје и ноге моје. Могао бих избројати све кости своје; они гледају и зуре у мене. Разделише хаљине моје међу собом, и за одећу моју бацају жреб. Псалми 22:16–18.

Десет царева, који извршавају суд над великом блудницом, спаљују је огњем, јер је она блудница која тврди да је кћи свештеникова. Ти цареви су такође представљени као „пси“, и десет царева неће само спалити велику блудницу огњем, него ће „јести њено месо“. Језавелина смрт наступила је када је била бачена са зида и размрскана о земљу, а затим су дошли пси и појели њено месо.

А када Јуј дође у Језраел, Језавела чу за то; и нашминка своје лице, и украси своју главу, и погледа кроз прозор. И кад Јуј улажаше на врата, она рече: Је ли мир Зимрију, који уби господара својега? А он подиже лице своје к прозору и рече: Ко је на мојој страни? ко? И погледаше к њему два или три дворанина. А он рече: Баците је доле. И бацише је; и нешто од њене крви попрска зид и коње; и он је погази. А кад уђе, једе и пије, па рече: Идите сада, погледајте ту проклету жену и сахраните је, јер је кћи царева. И одоше да је сахране; али не нађоше од ње ништа више до лобању, и стопала, и дланове њених руку. Зато се вратише и јавише му. А он рече: То је реч Господња, коју је изрекао преко слуге својега Илије Тесвићанина, говорећи: На пољу језраелском пси ће изјести месо Језавелино; и мртво тело Језавелино биће као ђубре по лицу поља на пољу језраелском, тако да се неће моћи рећи: Ово је Језавела. 2. Царевима 9:30–37.

Десет царева, који су Уједињене нације, чији је главни цар Сједињене Америчке Државе, извршиће суд над папством тако што ће га спалити огњем и јести његово месо. Тај суд је оно што је анђео дошао да покаже Јовану, и да би то учинио, однео је Јована у историју пустиње, али не напросто у неку насумичну тачку у историји пустиње, него на сам крај тог раздобља. Очигледно је да је Јован био постављен на крај хиљаду двеста шездесет година, јер када види жену, она је већ била пијана од крви прогоњења и већ означена као мајка блудница.

И однесе ме у духу у пустињу; и видех жену где седи на звери скерлетне боје, пуној имена хуле, која имаше седам глава и десет рогова. А жена беше обучена у пурпур и скерлет, и украшена златом и драгим камењем и бисерима, држећи у руци чашу златну, пуну гадости и нечистоте свога блуда; и на челу њеном беше написано име: ТАЈНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИ, МАТИ БЛУДНИЦАМА И ГАДОСТИМА ЗЕМАЉСКИМ. И

видех жену пијану од крви светих и од крви мученика Исусових; и кад је видех, зачудих се чудом великим. Откривење 17:3–6.

Блудница Тира, која је уједно и „велика блудница“ представљена у Откривењу седамнаесте главе, требало је да буде заборављена све до времена када ће поново певати своје песме и чинити блуд са царевима земаљским.

Сваки угледан речник објављен пре 1950. године указује на то да је жена одевена у скерлет у седамнаестој глави Откривења симбол Римокатоличке цркве, али данас свет мисли да је Католичка црква хришћанска црква. Свет је заборавио ко је она уистину.

Када ју је Јован видео, прогонство Мрачног доба било је при крају, јер се већ беше опила крвљу светих. Природно осветљава духовно, и човек се опија пошто пије, а не пре него што пије.

Протестанти који су се вековима пре 1798. године одвојили од католицизма, већ су до 1798. године започели свој повратак у католичко заједништво, јер је она била означена као „МАТИ БЛУДНИЦА“. Када ју је Јован видео и зачудио се, цркве које су се некада одвојиле од њеног општења већ су јој се биле вратиле. Тако је Јован био пренесен у 1798. годину, када је велика блудница већ била побила милионе хришћана, и када је већ била завела некадашње протестантске цркве да прихвате њену дрску тврдњу да је она поглавар цркава, као што ју је Јустинијан означио 533. године.

С пророчког становишта 1798. године, анђеол је затим Јовану представио последњи приказ царстава библијског пророчанства.

И анђеол ми рече: Зашто си се чудио? Казаћу ти тајну жене и звери која је носи, која има седам глава и десет рогова. Звер коју си видео беше, и није; и изаћи ће из бездана, и отићи у пропаст; и зачудиће се они који живе на земљи, којима имена нису записана у књизи живота од постања света, кад виде звер која беше, и није, и опет јесте. И овде је ум који има мудрост. Седам глава јесу седам гора, на којима жена седи. И јесу седам царева: пет их паде, и један јесте, а други још не дође; и кад дође, ваља му за мало остати. И звер која беше, и није, и сама је осми, и од седморице је, и иде у пропаст. И десет рогова које си видео јесу десет царева, који још не примише царство; него примају власт као цареви за један час са звери. Откривење 17:7–12.

Звер је царство у библијском пророштву, као што се лако препознаје у седмом и осмом поглављу Данила, а тајна коју анђеол износи Јовану јесте тајна звери и жене која седи на звери. Жена на звери јесте велика блудница која чини прељубу с царевима земаљским. Она је Језавела, а њен муж је Ахав.

Стога ће човек оставити оца својега и матер своју, и прилепиће се жени својој; и биће једно тело. 1. Мојсијева 2:24.

Мушкарац је мушкарац, а жена је жена, али заједно су једно тело. Тајна звери јесте у томе што је она спој цркве и државе, спој жене (цркве) и звери (царева) који чине једно царство, састављено из два дела. Државна вештина и црквена вештина сједињене, при чему је жена

та која управља тим односом, јесу „икона звери“. Јовану је показана жена коју носи звер, јер је она та која управља тим односом.

И жена коју си видео јесте онај велики град, који царује над царевима земаљским.
Откривење 17:18.

Заједно звер и жена представљају једно царство (једно тело), али анђео наглашава однос велике блуднице са царевима земаљским. „Звер која“ „беше, и није“, која ће „изићи из бездана и отићи у пропаст“, за којом ће се „зачудити они који живе на земљи“, јесте папство када се исцели смртоносна рана велике блуднице. Она „беше“ пето царство библијског пророчанства, али је било „одређено“ да ће задобити смртоносну рану 1798. године.

Када је Јован у духу био пренесен у 1798. годину, она „није“ била звер; а ипак, када њена смртоносна рана буде исцељена на крају седамдесет симболичких година које се завршавају ускоро долазећим законом о недељи, она „јесте“ поново жива, пева своје песме, чини блуд и убија хришћане.

Седамнаеста глава представља последњи приказ царстава библијског пророштва, и као таква мора бити у сагласности са првим помињањем царстава библијског пророштва. Прво помињање тих царстава налази се у другој глави Књиге пророка Данила, која је приказана на обе карте што су биле испуњење Авакумове заповести да се визија запише и јасно изложи на плочама.

Милерити су били у праву у свом разумевању Данилових царстава библијског пророштва, како су представљена у другом, седмом и осмом поглављу, али је њихово разумевање било непотпуно. Милеров драгуљ из другог поглавља Данила сија десет пута јаче у последњим данима, јер се препознаје да он означава прво спомињање, не само царстава библијског пророштва, него и прво откривење да је осми од седморице. Исус увек приказује свршетак нечега почетком нечега.

Сви пророци говоре о последњим данима, а Јован у седамнаестом поглављу Откривења указује на последње земаљско царство када представља „звер која“ „беше, и није; и изаћи ће из бездана, и отићи у пропаст“. Звер излази из „бездана“, што је символ „новог испољавања сатанске силе“.

„Када заврше [завршавају] своје сведочанство.’ Период у коме је требало да два сведока пророкују обучени у кострет завршио се 1798. године. Док су се приближавали окончању свога дела у тами, требало је да против њих буде поведен рат од стране силе представљене као ‘звер која излази из бездана.’ У многим европским народима силама које су владале у Цркви и Држави вековима је управљао Сотона, посредством папства. Али овде је пред нас изнета нова пројава сотонске силе.” Велика борба, 268.

Неки од теолога ће тврдити да, пошто је „звер која излази из бездана“ у Откривењу једанаестом, у том одломку поистовећена са атеизмом Француске револуције, израз „бездан“ представља симбол атеизма. Али ислам је изашао из „бездана“ у Откривењу деветом, а ислам није атеизам. Бездан представља сатанску манифестацију.

„Рекох му да ми је Господ у виђењу показао да је месмеризам од ђавола, из бездане јаме, и да ће ускоро тамо отићи, заједно с онима који буду наставили да га употребљавају.“
Review and Herald, 21. јул 1851.

Нешто што је од „ђавола“ јесте нешто што је из „бездана“. У Откривењу седамнаестом, звер која излази из бездана јесте сила која иде у пропаст и којој ће се дивити они чија имена нису записана у књизи. „Пропаст“ значи вечну осуду и у Откривењу је представљена као „језеро огњено“, у које је звер бачена.

И звер би ухваћена, и с њом лажни пророк који је пред њом чинио чудеса, којима је преварио оне што примише жиг звери и оне што се клањаху њеном лику. Обоје бише живи бачени у језеро огњено, које гори сумпором. Откривење 19:20.

У тринаестом поглављу препозната је прва звер која излази из мора, коју сестра Вајт непосредно поистовећује са папством. У том одломку свет се диви папској звери.

И видех једну од његових глава као смртно рањену; и његова смртна рана беше исцељена; и сав се свет задиви за звери. Откривење 13:13.

Звер из седамнаесте главе Откривења, за којим ће се „зачудити они који живе на земљи“, јесте коначно испољавање сатанске силе које настаје када се смртна рана папства исцели при ускоро долазећем закону о недељи. Свака пророчка одлика жене и звери коју она узјахује у седамнаестој глави поистовећује римску цркву, као што су то поистовећивали и речници објављени пре 1950. године.

Звер из Откривења седамнаестог поглавља јесте симбол споја цркве и државе, који је лик звери. Звер са седам глава и десет рогова јесте царство које је састављено од десет царева (Уједињене нације), на коме жена седи и над којим влада. Жена је папство, које је поистовећено са Вавилоном великим, мајком блудницама. Пошто су симболи идентификовани, можемо се вратити у 1798. годину; на ону тачку у историји до које је Јован био пренесен да би примио последњи приказ царстава библијског пророчанства.

О тим царствима, и њиховом приказу у другој глави Данила, говорићемо у следећем чланку.

„Сваком народу који је ступио на позорницу збивања било је допуштено да заузме своје место на земљи, да би се видело хоће ли испунити намеру ‘Стражара и Светога’. Пророштво је пратило успон и пад великих светских царстава — Вавилонa, Мидо-Персије, Грчке и Рима. Са сваким од њих, као и са народима мање моћи, историја се понављала. Сваки је имао своје време кушње, сваки је подбацио, његова слава је избледела, његова моћ ишчезла, а његово место заузео је други.“

„Док су народи одбацивали Божја начела, и у том одбацивању творили сопствену пропаст, ипак је било очигледно да је божанска, свевладајућа намера деловала кроз сва њихова кретања.“ Education, 177.